

afkald

“..han som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig..”

(Filipperebrevet 2:6-7a)

I Filipperebrevet tales der her om det utrolige mirakel, at Gud blev menneske. Jesus, som var Gud, med alt hvad det indebar, måtte give afkald på en masse for at blive menneske. Det græske ord, som i den autoriserede udgave af Bibelen er oversat med “afkald” er ordet “Kenoó. Det betyder helt bogstaveligt at tømme eller udtømme noget, at fjerne indholdet fra en ting og i overført betydning at fratage noget dets betydning eller styrke.

Det var denne kenosis, denne “udtømning” af guddommelighed, af magt, af skønhed af herlighed der fandt sted, da Gud blev menneske. I julen fejrer vi, at Jesus blev født i Betlehem, men uden denne gigantiske “kenosis” kunne det ikke have fundet sted, så ville hele universet ikke have kunnet rumme og bære det, som findes i Jesus Kristus.

I Filipperebrevet er der en dobbelt pointe i at nævne dette. Den ene er at fremhæve, at fordi Jesus var villig til at give slip på alt, er der så meget mere grund til at fremhæve ham og tilbede ham. Den anden pointe er, at den samme indstilling, som Jesus havde, kan vi have overfor vores medmennesker, idet det vers, der kommer lige før det ovenfor citerede, i al enkelthed siger: “I skal have det samme sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus”. Han gav afkald og udtømte sig selv, dermed vandt han alt!